

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2016 r., znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 16 marca 2016 r. do 10 lipca 2016 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 11 lipca 2016 r. o numerze (...), znak (...) - (...) K. K. została wyłączona z pracowniczego ubezpieczenia społecznego od dnia 5 stycznia 2016 r., gdyż w wyniku kontroli ustalono, że nie wykonywała pracy na podstawie umowy o pracę u B. W..

Od powyższej decyzji odwołała się K. K., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego. Wnioskodawczyni podniosła, że z B. W. nadal łączy ją stosunek pracy nawiązany na podstawie umowy o pracę. Jednocześnie wniosła o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania odwołania od decyzji dotyczącej podlegania ubezpieczeniu społecznemu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. pozostawała niezdolna do pracy w okresie od dnia 16 marca 2016 r. do 10 lipca 2016 r.

Niesporne, a ponadto karta zasiłkowa w aktach organu rentowego.

W lipcu 2016 r. u płatnika składek B. W., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) została przeprowadzona kontrola doraźna przez inspektorów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S., której celem było ustalenie, czy K. K. wykonywała od dnia 5 stycznia 2016 r. pracę w kontrolowanej firmie.

Niesporne

W związku z dokonanymi w wyniku kontroli ustaleniami Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 11 lipca 2016 r. o numerze (...), znak (...) - (...) ustalił, iż K. K. nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu od dnia 5 stycznia 2016 r.

Niesporne, a ponadto: decyzja (...) Oddziału w S. 11 lipca 2016 r. o numerze (...), znak (...) - (...) – w aktach zasiłkowych ZUS

Rozpoznający sprawę na skutek odwołania K. K. od decyzji w przedmiocie wyłączenia jej z ubezpieczenia społecznego Sąd Okręgowy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. wyrokiem z dnia 11 października 2017 r. sygnatura akt VI U 1846/16 zmienił zaskarżoną decyzję, stwierdzając, że K. K. podlega ubezpieczeniom społecznym. W wyniku rozpoznania apelacji organu rentowego Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 19 czerwca 2018 r., sygnatura akt III AUa 732/17, zmienił zaskarżone orzeczenie i oddalił odwołanie.

Dowód: odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie wraz z uzasadnieniem – k. 37-50.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Sporna między stronami była kwestia istnienia po stronie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 16 marca 2016 r. do 10 lipca 2016 r.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w znacznej mierze w oparciu o dokumenty przedłożone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. oraz rozstrzygnięcia, które zapadły w toku postępowania przeprowadzonego przez Sąd Apelacyjny w sprawie III AUa 732/17, zainicjowanego odwołaniem ubezpieczonej, a zakończonego

oddaleniem odwołania. Nie były one w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś wynikający z nich stan faktyczny nie był między stronami sporny.

Postępowanie w niniejszej sprawie w dniu 5 stycznia 2017 r. zostało, na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., zawieszona z uwagi na toczące się postępowanie przed Sądem Okręgowym w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym K. K. w okresie obejmującym okres spornego w rozpoznawanej sprawie świadczenia. Następnie postępowanie podjęto po wydaniu przez Sąd Apelacyjny wyroku.

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137 poz. 887 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Przepisy art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy wprowadzają obowiązek, w odniesieniu do pracowników, ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. W myśl zaś art. 13 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne - pracownicy w okresach od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania stosunku pracy. Ponadto, zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636 z późn. zm.), świadczenia pieniężne na warunkach określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznemu w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ponadto, w myśl art. 7 tejże ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała:

- 1) nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego,
- 2) nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby.

Kwestia podlegania K. K. obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu stanowiła przedmiot postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym, a następnie Sądem Apelacyjnym w Szczecinie. Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2018 r. Sąd Apelacyjny oddalił odwołanie ubezpieczonej ustalając w ten sposób, że K. K. nie podlegała od dnia 5 stycznia 2016 r. ubezpieczeniu społecznemu. Sąd Apelacyjny wskazał, iż stosunek pracy między zainteresowaną a wnioskodawczynią miał charakter fikcyjny, w konsekwencji wnioskodawczyni nie była faktycznie pracownikiem płatnika i z tego tytułu nie podlegała ubezpieczeniom społecznym. W ocenie Sądu Apelacyjnego umowa o pracę miała jedynie na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Tym samym w sposób prawomocny ustalono, że K. K. nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia przez B. W. w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Prawomocny wyrok korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza niemożność czynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających z nim w sprzeczności. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy nie mógł zatem dokonać samodzielnych ustaleń w zakresie podlegania bądź nie podlegania przez K. K. ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia u zainteresowanej. Bez znaczenia pozostaje ponadto fakt, iż wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie wydany został po dacie decyzji zaskarżonej w sprawie niniejszej. Zgodnie bowiem z art. 316 § 1 k.p.c. sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest wprawdzie postępowaniem odrębnym, specyficznym z uwagi na badanie przez sąd prawidłowości decyzji organu rentowego, a zatem odnoszeniu się do okoliczności z daty jej wydawania, niemniej jednak żaden przepis nie wyłącza w tym postępowaniu stosowania art.

316 § 1 k.p.c. Oznacza to, że sąd także w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych winien uwzględniać okoliczności jakie powstały w toku procesu. Taki pogląd wyraził też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 marca 1998r. II UKN 555/97 OSNP 1999/5/181 wskazując, iż sąd ocenia legalność decyzji rentowej według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania, może jednak przyznać ubezpieczonemu świadczenie, jeżeli warunki je uzasadniające zostały spełnione po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 19 maja 2005r. I ACa 1848/04 (LEX nr 166820) moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. w odniesieniu do sądów oznacza, że podmioty te muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń faktycznych i prawnych. W konsekwencji Sąd rozpatrujący niniejszą sprawę nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność potwierdzenia zatrudnienia ubezpieczonej u płatnika składek.

Ustalenie prawomocnym wyrokiem, iż K. K. nie była uprawniona do korzystania ze świadczeń z pracowniczego ubezpieczenia społecznego oraz że została bezpodstawnie zgłoszona przez płatnika do ubezpieczenia społecznego przesądza o rezultacie niniejszego postępowania. Konsekwencją orzeczenia o braku prawa do ubezpieczenia jest brak prawa ubezpieczonej do zasiłku chorobowego.

W tym stanie rzeczy uznając zaskarżoną decyzję ZUS za prawidłową, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalono odwołanie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

20.03.2019